

De tre små killinger

Skrevet af Mariane Siem, Børnekulissen

Langt ude på landet lå en gård. På gårdspladsen var der tre små killinger. De lå i en kurv, de havde lige fået øjne og lige lært en sang.

Den lød sådan her.

#Ja, vi er tre små katte#

og her på landet vi bor

#vi sidder her i kurven#

og venter på vor mor

De tre små killinger ventede på deres mor, for de var forfærdelig sultne. De ville have mælk. Da de så deres mor, råbte de højt:

Mor, mor, giv os noget mælk. Vi er sultne.

Men deres mor sagde:

Schhhy! I skal være stille. Jeg er på jagt efter en mus. Jeg er nemlig også sulten. Hvis I ser en mus, så kald på mig.

Og så forsvandt deres mor. Da hun var væk, satte killingerne sig til at kigge efter en mus, men det var lidt svært, for de anede ikke hvordan en mus så ud. Men de vidste hvordan man skulle synge, og det gjorde de så.

#Ja, vi er tre små katte#

og her på landet vi bor

#vi sidder her i kurven#

og venter på vor mor

Så fik de øje på et dyr, de aldrig før havde set. Den kom kravlende meget langsomt af sted.

Hej, er du en mus?, råbte de.

Det lille dyr stoppede op og kiggede på killingerne.

En mus? Hvorfor spørger I om det?

Fordi hvis du er en mus, så vil vores mor spise dig!

Nej, jeg er ikke en mus. Jeg er Søren Snegl.

Goddag Søren Snegl. Hvad er det du har på ryggen?

Søren Snegl fortalte, at det var et hus, og at han faktisk var det stærkeste dyr i hele verden, da han kunne bære sit eget hus på ryggen. Og så kravlede han videre, for han var på vej hen til et rabarberblad.

De tre små killinger synes det kunne være sejt, hvis man kunne bære sit eget hus på ryggen. Men det kunne de ikke. De kunne bare synge deres sang. Og det gjorde de så.

#Ja, vi er tre små katte#

og her på landet vi bor

#vi sidder her i kurven#

og venter på vor mor

Så fik de øje på et andet dyr, de aldrig før havde set. Det gik hurtigt med små sorte ben.

Hej, er du en mus?, råbte de.

Det lille dyr standsede.

En mus? Hvorfor spørger I om det?

Fordi hvis du er en mus, så vil vores mor spise dig!

Nej, jeg er ikke en mus. Jeg er mariehønen Evigglad.

Kan du også bære dit hus på ryggen?, spurgte killingerne nysgerrigt.

Nej, men jeg har vinger og kan flyve.

Og så fløj Mariehønen Evigglad op i luften, rundt og rundt og landede til sidst lige foran kurven. Jeg må videre. Jeg skal hen til Søren Snegl henne på rabarberbladet. Vi er nemlig kærester.

Mariehønen Evigglad sagde farvel til killingerne, der med det samme begyndte at snakke om, hvor fedt det kunne være, hvis man havde vinger og kunne flyve højt op i luften. Men det kunne de ikke, men de kunne synge deres sang. Så det gjorde de.

#Ja, vi er tre små katte#

og her på landet vi bor

#vi sidder her i kurven#

og venter på vor mor

Et lille dyr kom hurtigt forbi deres kurv. Det havde fire små ben, små spidse ører og en spids lille snude. Det havde pels og lang hale. Det var en mus, men det vidste killingerne ikke noget om.

Hej, er du en mus?, råbte killingerne.

En mus? Hvorfor spørger I om det?

Fordi hvis du er en mus, så vil vores mor spise dig!

Den lille mus havde ikke lyst til at blive spist, så den sagde:

Nej, jeg er en ko.

En ko?! Kan du bære dit eget hus på ryggen, eller kan du flyve højt op i luften?

Nej, men jeg kan give mælk.

Mælk!! Vi elsker mælk. Må vi ikke få noget?

Øhh....

Musen vidste ikke, hvad den skulle sige.

Jeg har faktisk glemt mit yver derhjemme, sagde den.

Dit yver?

Ja, der hvor mælken kommer ud fra. Jeg henter det lige. Så kan I få noget mælk, sagde musen og skyndte sig af sted.

I det samme kom deres mor løbende.

Har I set musen?

Nej, vi har ikke set en mus. Men vi har set en snegl, en mariehøne og en ko!

En ko? Jamen, køer går da ikke rundt på gårdspladsen. De er i en stald eller på en mark.

Jamen, det var en ko. Vi sidder og venter på den. Den havde desværre glemt sit yver derhjemme, men den ville gerne komme tilbage med noget mælk.

Havde den glemt sit yver? Killingernes mor så mistroisk ud. Hvordan så den ko ud?

Den havde pels, fire små ben, små spidse ører og en spids lille snude. Og så havde den en lang hale og var lidt mindre end os.

Mindre end jer? Så er I blevet snydt. Det har da været en mus!! Hvor løb den hen?

Men det ville killingerne ikke fortælle. For så løb deres mor bare væk igen, og de var simpelthen bare så sultne. Men så fik deres mor en idé.

Lad os gå over i stalden og få noget af koens mælk. Det må vi sikkert gerne. Så bliver vi alle mætte.

Og koen ville gerne give killingerne og deres mor noget mælk. De drak til de var dejlig mætte, og så løb moren igen ud for at lede efter musen. Killingerne løb tilbage i kurven, slikkede sig rene og faldt i søvn.

Og sådan gik det til at killingerne lærte hvordan en snegl og en mariehøne ser ud, og hvordan en ko og en mus ser ud. Og I lærte, hvordan man synger killingernes sang. Så den synger vi lige igen.

#Ja, vi er tre små katte#

og her på landet vi bor

#vi sidder her i kurven#

og venter på vor mor